

Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ Η ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Απειλή για το μέλλον η οικονομική κρίση και η ύφεση

ΑΡΘΡΟΤΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΝΤΖΟΥ

Πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ)

Αποτελεί κοινή διαπίστωση όλων όσων ζούμε και εργαζόμαστε στη Θεσσαλονίκη ότι η υστέρηση της πόλης, σε σχέση με τη θέση που θα έπρεπε αυτή να έχει, εννοείται με βάση τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν τα τελευταία τριάντα τουλάχιστον χρόνια, είναι ένα λυπηρό γεγονός.

Όλοι όσοι ζούμε στη Θεσσαλονίκη ονειρευόμαστε, και εξακολουθούμε να ονειρευόμαστε, (αλλά για πόσο ακόμη;) μια πόλη που θα ήταν πρωταγωνίστρια στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Κι αυτό ήταν απολύτως φυσιολογικό μιας και η Θεσσαλονίκη διαχρονικά συνδέθηκε, και μάλιστα στενά, με την ύπαρξη μιας ευρύτερης ενδοχώρας, αφού, από την ίδρυσή της μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα λειτουργήσε έχοντας πολυεθνικό χαρακτήρα και ανοικτά γεωγραφικά σύνορα.

Απαισιοδοξία

Διαπιστώνουμε όμως ότι το όποιο όραμα για τη Θεσσαλονίκη που πιθανόν να είχε διαμορφωθεί τα προηγούμενα χρόνια δεν έχει υλοποιηθεί, ούτε έχει υπάρξει συγκεκριμένο πλέγμα πολιτικών ή μέτρων, που θα υλοποιούσαν το όραμα για τον μελλοντικό ρόλο της πόλης.

Κι αυτό δεν έγινε όταν τα δημόσια οικονομικά ήταν σε θέση έμπρακτα να υποστηρίξουν τη μετεξέλιξη της Θεσσαλονίκης σε σύγχρονη ευρωπαϊκή πόλη, μέσα από την προδιαγραφή και υλοποίηση υλικών και άυλων υποδομών που αξίζει και πρέπει να έχει μια πόλη σαν τη Θεσσαλονίκη.

Τα παραπάνω έχουν δημιουργήσει απαισιοδοξία στους τοπικούς φορείς και στην τοπική κοινωνία, αίσθημα στασιμότητας στο πεδίο των αποφάσεων που αφορούν το μέλλον της πόλης, αφού διαρκώς δέχεται, από το σύνολο των κυβερνήσεων των τελευταίων τριάντα ετών, υποσχέσεις για έργα ανάπτυξης που δεν είχαν ποτέ εξασφαλισμένους πόρους και δεν διέθεταν κανένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, γι' αυτό άλλωστε και δεν υλοποιήθηκαν ποτέ.

Πρέπει να υπάρξει ένα ισχυρό ψυχολογικό και ουσιαστικό αναπτυξιακό σοκ προς την αγορά, ώστε να αλλάξει το κλίμα και να υπάρξει επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας σε υγιή βάση

Ο επιχειρηματικός κόσμος της Θεσσαλονίκης θέλει η πόλη να είναι σύγχρονη, οικονομικά και επιχειρηματικά ισχυρή, και ταυτόχρονα ελκυστική τόσο για την ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας όσο και φιλική για τον επισκέπτη.

Δυστυχώς σήμερα οι συνθήκες είναι πολύ δυσκολότερες από άλλες εποχές, μιας και η οικονομική κρίση και η ύφεση που την συνοδεύει, αποτελούν απειλή για το μέλλον, και κυρίως για την επιχειρηματικότητα και την κοινωνική συνοχή.

Οριακό σημείο

Είναι κοινός τόπος ότι, βρισκόμαστε σε οριακό σημείο για την οικονομία και τη χώρα μας, άρα και για τις επιχειρήσεις, και γι' αυτό έχουμε εναποθέσει όλες μας τις ελπίδες στην ανάπτυξη που θα έρθει μόνο αν η κυβέρνηση κατανοήσει τις ανάγκες τόσο της ελληνικής κοινωνίας όσο και των επιχειρήσεων και πάρει συγκεκριμένα μέτρα. Γιατί για τις επιχειρήσεις μας διαπιστώνουμε ότι:

- έχει μειωθεί κατακόρυφα η ρευστότητα των μεταποιητικών επιχειρήσεων,
- έχει απομειωθεί η κερδοφορία τους, και πλέον εργαζόμαστε με ζημίες,
- έχει αυξηθεί σημαντικά το κόστος παραγωγής μας, δηλαδή μειώνεται διαρκώς η ανταγωνιστική μας θέση και
- επιδεινώνεται καθημερινά το επιχειρηματικό κλίμα στη χώρα και αυτό έχει ως συνέπεια την αδυναμία υλοποίησης επενδύσεων.

Στο πλαίσιο αυτό ο ΣΒΒΕ προτείνει συγκεκριμένα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την ανάπτυξη των επιχειρήσεων, τα οποία έχουν δύο άξονες: την ενίσχυση της ρευστότητας και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Μόνο έτσι θα αναστραφεί το κλίμα ούτως ώστε άμεσα να επιβιώσει ο ιδιωτικός τομέας, που ήταν, είναι, και ελπίζουμε ότι θα είναι, η ατμομηχανή της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Συγκεκριμένα αυτές είναι:

- η άμεση πληρωμή των οφειλών του

κράτους προς τις επιχειρήσεις,

■ ο συμψηφισμός των οφειλών των επιχειρήσεων προς το κράτος με τις οφειλές του δημοσίου προς τις επιχειρήσεις,

■ η άμεση επιστροφή του ΦΠΑ των εξαγωγικών επιχειρήσεων,

■ η άμεση κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού ούτως ώστε να βεβαιωθούν οι οφειλές του κράτους προς τις επιχειρήσεις,

■ η επιδότηση της εργασίας και όχι της ανεργίας,

■ η εξαίρεση των προγραμμάτων του ΟΑΕΔ από τον κανόνα de minimis,

■ η σταθερότητα του φορολογικού πλαισίου, και, τέλος,

■ η άρση -επιτέλους- τουλάχιστον τριάντα (30) εμποδίων στην επιχειρηματικότητα.

Αναπτυξιακό σοκ

Εν κατακλείδι θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει ένα ισχυρό ψυχολογικό και ουσιαστικό αναπτυξιακό σοκ προς την αγορά, ώστε να αλλάξει το κλίμα και να υπάρξει επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας σε υγιή βάση.

Στην κατεύθυνση αυτή η πρόσφατη πρόταση του ΣΒΒΕ προς τον πρωθυπουργό είναι συγκεκριμένη και αφορά στην επιδότηση των εργοδοτικών εισφορών των επιχειρήσεων σε ποσοστό 30%, μέσω ειδικού Ταμείου το οποίο θα δημιουργηθεί για το σκοπό αυτό.

Οι σχετικοί πόροι για το «Ταμείο» μπορούν να ευρεθούν άμεσα από τα αδιάθετα κονδύλια του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ), ώστε να μην διακινδυνεύσουμε τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων.

Με τον τρόπο αυτόν αφενός εξασφαλίζεται η απορροφητικότητα των σχετικών κονδυλίων, και μάλιστα με έναν τρόπο που συνάδει απολύτως με τις ανάγκες των επιχειρήσεων, αφού οι πόροι αυτοί θα περάσουν άμεσα στην πραγματική οικονομία, κάτι που ως τώρα δεν γίνεται, και είναι απολύτως αναγκαίο, και αφετέρου διασώζονται από το κλείσιμο πολλές επιχειρήσεις, ενώ ταυτόχρονα διατηρούνται θέσεις εργασίας, αυξάνεται η ανταγωνιστικότητά τους και εξασφαλίζεται η κοινωνική συνοχή.

«Κλειδί» στο ΕΣΠΑ

Για τον ΣΒΒΕ ζητούμενο απ' εδώ και στο εξής είναι όχι να αναζητείται απλά η αύξηση της απορροφητικότητας του ΕΣΠΑ ως κριτήριο επιτυχίας, αλλά πόσα χρήματα έχουν διοχετευτεί στην πραγματική οικονομία, ενισχύοντας μάλιστα την παραγωγική βάση της χώρας και αυξάνοντας την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεών μας.

Επιτέλους, για την επιτυχημένη αντιμετώπιση της κρίσης, όλοι θα πρέπει να κατανοήσουν ότι η Ελλάδα πρέπει να δουλέψει παραγωγικά, κατανοώντας και ικανοποιώντας τις προτάσεις της αγοράς και της ελληνικής κοινωνίας ώστε να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας, αλλά και να επιβιώσουν οι επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα που ήταν, είναι και πρέπει να παραμείνει η ατμομηχανή της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας στην αντίθετη περίπτωση πάλι θα μιλάμε με συνθήματα και προσδοκίες, ενώ στην πραγματική οικονομία θα βλέπουμε «λουκέτα».

